

Apocalipsa și Dumnezeu pe care ea Îl descoperă

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 2 Petru 1:19-21; 2 Timotei 3:16,17; Deuteronomul 6:4; Matei 28:19; Evrei 11:6; Exodul 3:1-14.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. (Evrei 1:1,2)

Gândul central: Este important să înțelegem cum funcționează inspirația biblică, dar mai important este să Îl cunoaștem pe Dumnezeu descoperit prin intermediul acestei inspirații.

„Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui” (Psalmii 19:1). Cât de adevărate sunt aceste cuvinte! Totuși ceea ce ne spun ele este că Dumnezeu ne iubește, că Fiul Său a murit pentru noi și că lucrează activ pentru a ne salva de consecințele alegerilor noastre păcătoase.

Ideea centrală este aceea că, deși Îl putem cunoaște pe Dumnezeu și din alte surse, sursa principală este Biblia. Există câteva adevăruri mari, în special cele legate de natura lui Dumnezeu și de activitatea Sa în lumea noastră, despre care nu am ști nimic dacă nu ne-ar fi fost descoperite. După cum am văzut deja, cu toate că oamenii sunt într-o anumită măsură conștienți de lupta dintre bine și rău, ei nu ar avea o concepție clară despre ea dacă nu ar fi prezentată în Scriptură!

Săptămâna aceasta, ne vom îndrepta atenția spre două subiecte: mai întâi, vom studia ce spune Biblia despre ea însăși și despre felul în care a fost inspirată; apoi, vom vedea ce ne învață ea despre Dumnezeu care a inspirat-o.

1. Ce credeau despre Scripturi scriitorii Noului Testament? 2 Petru 1:19-21

Petru declară că profețiile din Vechiul Testament nu au fost aduse prin voia omului. Argumentul său este acela că profeții au vorbit pentru că au fost „mânați de Duhul Sfânt”. Expresia „mânați de Duhul Sfânt” înseamnă că imboldul care a determinat scrierea Scripturilor era de la Duhul Sfânt. Scriitorii Bibliei au fost inspirați de Domnul Însuși.

2. Citește 2 Timotei 3:16,17. Ce ne spun aceste versete despre Biblie și despre utilitatea ei?

Este foarte clar că Pavel dorea ca Timotei să înțeleagă că Scriptura este de proveniență divină și, de aceea, este demnă de încredere și valoroasă pentru zidirea credinciosului. Pavel nu lasă nicio urmă de îndoială cu privire la veridicitatea, autoritatea și originea Scripturii. Un alt lucru pe care îl observăm este acela că el face referire la „toată Scriptura”. Pavel nu ne lasă opțiunea de a alege care părți ale ei sunt inspirate și care nu sunt. Nu toate rânduielele ei sunt valabile astăzi (cum ar fi, bunăoară, legile ceremoniale), dar aceasta nu înseamnă că unele părți ale Bibliei sunt inspirate și altele nu sunt sau că unele părți nu sunt tot atât de inspirate ca altele.

3. Ce adevăr crucial despre Scriptură și despre autoritatea ei putem desprinde din următoarele pasaje? Matei 4:4,7,10; 22:41-46; Ioan 10:34,35.

Pentru a crede ceva, avem nevoie de o bază, de un fundament pe care să ne întemeiem convingerea respectivă. Pentru creștinii adventiști de ziua a șaptea, fundamentul acesta este Biblia – standardul sigur și arbitru al adevărului.

Cât timp petreci studiind Cuvântul? În ce măsură trăiești în conformitate cu învățăturile lui? Gândește-te ce ai făcut ultimele 24 de ore. Care dintre faptele tale se bazează pe autoritatea Scripturii și care nu se bazează pe această autoritate?

Obiectivele instructorului:

La nivelul cunoștințelor: Grupa să discute despre rolul vital al Scripturii inspirate ca mijloc de a-L cunoaște și a-L înțelege pe Dumnezeu.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să răspundă chemării Duhului Sfânt.

La nivel practic: Să studieze cu interes revelația lui Dumnezeu din Scriptură și să stabilească o relație personală cu Autorul Scripturii.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Cuvintele dătătoare de viață inspirate de Dumnezeu

- A. Ce rol are Duhul Sfânt în inspirarea ideilor și a cuvintelor din Biblie care ne descoperă cum este Dumnezeu și care este voința Sa?
- B. Cum ne ajută Scriptura să creștem în credință și să stabilim o relație personală cu Dumnezeu?

II. Sentimente: O relație apropiată cu un Dumnezeu nevăzut

- A. Cum pot creștinii să Îl cunoască pe Dumnezeul nevăzut al universului și cum pot avea o relație cu El?
- B. Cum ne ajută descoperirea de Sine a lui Dumnezeu prin intermediul istoriei și prin intermediul experiențelor scriitorilor biblici să avem o credință mai vie și o încredere mai puternică?

III. Practic: În căutarea lui Dumnezeu

- A. Cum i-a căutat Dumnezeu pe copiii Săi, potrivit Scripturii?
- B. Cum pot copiii Săi să Îl caute și să intre într-o relație personală cu El? Cum se manifestă în mod concret această căutare în viața de zi cu zi?

Rezumat: Scripturile, așa cum au fost ele inspirate de Duhul Sfânt, ne descoperă, prin ideile și cuvintele scriitorilor biblici, natura lui Dumnezeu, ce a făcut El pentru oameni și cum îi atrage la Sine.

„Nu cuvintele Bibliei sunt inspirate, ci oamenii sunt inspirați. Inspirația nu acționează asupra cuvintelor sau a expresiilor omului, ci asupra omului însuși, care, sub influența Duhului Sfânt, primește gânduri. Dar cuvintele primesc amprenta minții omului. Gândirea divină este împărtășită. Minte și voința divină sunt combinate cu mintea și cu voința omului și, prin urmare, cuvintele omului sunt cuvintele lui Dumnezeu.” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, pag. 21)

Cum ne ajută acest paragraf să înțelegem cum funcționează inspirația biblică?

Când vine vorba despre inspirație, oamenii insistă să evedențieze texte pe care le consideră problematice. Să luăm, de exemplu, cuvintele scrise deasupra capului lui Isus, pe cruce. Potrivit cu Matei 27:37, inscripția era: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor”; potrivit cu Marcu 15:26, „Împăratul iudeilor”; potrivit cu Luca 23:38, „Acesta este Împăratul iudeilor”. Cum explicăm aceste diferențe?

După cum Biblia însăși afirmă, „toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu” și este demnă de încredere; totuși relatările despre inscripția de pe crucea lui Isus sunt diferite. Aceasta ne arată că inspirația permite exprimări diferite ale unei idei sau ale unui eveniment, în măsura în care descrierea este adecvată. Acolo unde o aproximare generală este o exprimare adecvată (cum se întâmplă și cu inscripția de pe cruce), inspirația o acceptă. Pe de altă parte, atunci când este necesară exactitatea (de exemplu, în 1 Împărați 6:1), inspirația oferă informația exactă și ar trebui să fie acceptată ca atare.

4. Compară Faptele 1:18 cu Matei 27:5. Ce deosebiri există între aceste două relatări ale morții lui Iuda?

Criticii Bibliei susțin de multă vreme că versetele acestea oferă relatări diferite despre moartea lui Iuda. Totuși cercetările recente au demonstrat că termenul tradus cu „a căzut cu capul în jos”, din Faptele 1:18, înseamnă și „a se umfla”. Prin urmare, probabil că după ce s-a spânzurat, Iuda nu a fost descoperit decât în momentul când corpul lui s-a umflat și i s-au vărsat intestinalele. Ceea ce la început pare a fi o contradicție se dovedește, în final, a nu fi deloc așa.

Cea mai mare parte a Bibliei nu pune probleme. Unde există unele întrebări legate de aparentele „erori” sau „contradicții”, atitudinea prudentă recomandată este cea de smerenie. Cine știe câți oameni și-au pierdut credința din cauză că și-au concentrat atenția asupra „textelor-problemă”? Noi nu suntem chemați să judecăm Cuvântul, ci să ascultăm de el!

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Când acceptăm că Biblia este inspirată de Dumnezeu, ne străduim să ascultăm de îndemnurile divine consemnate pe paginile ei și să ne manifestăm recunoștința prin viața de zi cu zi, cerând împlinirea Planului de Mântuire în dreptul nostru.

Activitate introductivă. Pune-le membrilor grupei tale următoarele întrebări:

- La ce vârstă ai citit Biblia pentru prima dată și ce ai reținut din ea atunci?

- Povestește despre o ocazie în care ai descoperit un personaj nou, un principiu nou sau un adevăr nou care ți-a schimbat atitudinea sau comportamentul.

- Ținând cont de aceste experiențe, ce mărturie poți da despre Cuvântul inspirat?

Invită-i pe membrii grupei să spună care este metoda lor preferată de studiu al Bibliei și cum i-a ajutat ea să crească spiritual.

Notă: Încearcă să realizezi această activitate în numai 5-6 minute, pentru ca să poți acorda cel puțin 15 minute Pasului 2 („Aprofundează!”), 30 de minute Pasului 3 („Aplică!”) și 5 minute Pasului 4 („Ilustrează!”).

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. De ce să studiem Biblia?

(Recitește împreună cu grupa 2 Timotei 3:14-17.)

Indiferent de vârstă, profesie sau studii, cei mai mulți dintre noi ne dorim foarte mult să aflăm cum să studiem Biblia ca să ne apropiem mai mult de Dumnezeu și, totodată, să le putem împărtăși altora adevărurile descoperite.

În pasajul pe care tocmai l-am citit, Pavel îl încurajează pe Timotei să fie devotat „Sfintelor Scripturi” și să fie pe deplin încredințat că ele sunt demne de crezare. De ce? Pavel arată că Scriptura poate „să învețe”, adică, atunci când, prin credință, omul Îl primește pe Isus Hristos ca Mântuitor și Domn, ea poate să-i dea capacitatea de a înțelege planul lui Dumnezeu pentru viața sa.

Versetul 16 vorbește despre natura Scripturii: ea este „insuflată de Dumnezeu”. Pavel face referire aici la Vechiul Testament (întrucât cărțile

„Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră»” (Geneza 1:26).

Înțelegerea modului în care funcționează inspirația este importantă, dar ea este doar un mijloc către un scop, iar scopul este cunoașterea lui Dumnezeu. Înțelegerea profundă a modului în care a fost scrisă Biblia și chiar înțelegerea profundă a adevărilor revelate în ea nu au niciun sens dacă nu Îl cunoaștem pe Domnul personal (Ioan 17:3).

Unul dintre adevărurile pe care Biblia îl afirmă explicit este unicitatea lui Dumnezeu.

5. Ce adevăr crucial găsim în Deuteronomul 6:4 și Marcu 12:29?

Expresia utilizată în Biblie cu referire la unicitatea lui Dumnezeu exclude orice idee a existenței mai multor dumnezei. Există un singur Dumnezeu. Totuși tabloul complet pe care îl desprindem din Biblie este acela că există trei Persoane ale Dumnezeirii.

6. Citește Geneza 1:26, 3:22, 11:7; Ioan 1:1-3,18; 20:28; 2 Corinteni 13:14; Matei 28:19. Cum ne ajută aceste texte să clarificăm adevărul despre Dumnezeu?

Ideea pluralității din Vechiul Testament ne oferă câteva indicii despre natura ființei interioare a lui Dumnezeu. Dacă o unim cu declarația Noului Testament despre Isus Hristos și despre Duhul Sfânt, ne dăm seama că sunt multe lucruri despre natura lui Dumnezeu pe care nu le înțelegem complet și pe care, probabil, că nu le vom înțelege niciodată. Dimensiunea triunică a lui Dumnezeu este una dintre multele taine pe care va trebui să le acceptăm ca atare.

Informațiile din Biblie cu privire la Dumnezeu și la natura Sa trinunică nu ne sunt oferite pentru a intra pe terenul filosofiei speculative, ci pentru a ne adânci cunoașterea despre lucrările Sale și, în special, despre lucrarea Sa răscumpărătoare în favoarea noastră, împlinită pe măsură ce marea luptă se derulează și ia sfârșit.

Cine nu are o mulțime de întrebări la care numai Dumnezeu poate să răspundă? Cum ne putem deprinde să avem încredere în El până când va veni timpul ca toate întrebările să primească răspuns?

Noului Testament nu făceau încă parte din ceea ce avea să capete, ulterior, numele de Biblie), dar astăzi noi recunoaștem faptul că Vechiul și Noul Testament sunt inspirate de Dumnezeu.

Când recunoaștem că „toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu” (*NTR*), putem fi ferm convingși de valoarea și de utilitatea ei ca sursă de învățătură și de doctrină, dar și ca mijloc de evidențiere a rătăcirii și de direcționare a omului pe calea cea bună. Expresia „să dea înțelepciune în neprihănire” ne arată beneficiul pe care ni-l aduce și valoarea pe care o are, pentru că ea ne învață cum să trăim viața creștină.

De ce să studiem Biblia? Identifică funcția ei principală în vers. 17: „... pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună”. Pavel ne demonstrează că, dacă beneficiază de o instruire puternică și solidă din Scriptură, credinciosul devine destoinic, capabil și eficient în „orice lucrare bună”, adică în orice împrejurare și în toate responsabilitățile care îi revin.

În cele din urmă, studiul Scripturii ne face în stare să dăm mărturie despre puterea inspirației divine care ne conduce la mântuire și care oferă o temelie sigură pentru a pune în aplicare Cuvântul lui Dumnezeu.

De discutat: Cum își îndeplinește Biblia rolul de îndrumător al nostru? Cum influențează ea toate aspectele umblării noastre creștine?

II. Cum să studiem Biblia

(Recitește împreună cu grupa Evrei 11:6.)

Studiul din săptămâna aceasta examinează însușirile lui Dumnezeu și ne arată ce face Acela care a inspirat Scriptura. Textul din Evrei ne spune că, pentru a ne apropia de Dumnezeu, trebuie să credem că El există și că îi „răsplătește pe cei ce-L caută”. Credința și convingerea fac și ele parte din căutarea noastră de a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Cei mai mulți dintre noi studiem Biblia pentru a descoperi adevărurile biblice și, mai ales, pentru a ne apropia de Dumnezeu prin Cuvântul Său. Deși acesta este obiectivul cel mai însemnat, nu trebuie să neglijăm nici procesul studierii Bibliei.

Există multe statistici care arată că citirea zilnică și consecventă a Bibliei este la un nivel foarte scăzut în rândul membrilor care frecventează biserica. Este adevărat că situația aceasta reflectă influența secularismului și programul aglomerat al oamenilor, dar cauza cea mai importantă este necunoașterea unei metode de studiu sau lipsa unor deprinderi practice

Biblia ne descoperă niște adevăruri despre Dumnezeu pe care nu le putem găsi în altă parte. Printre acestea, se numără și adevărul că El este Creatorul. De fapt, acesta este primul lucru pe care Biblia ni-l spune: El a creat „cerurile și pământul” (Geneza 1:1).

Un lucru fascinant este faptul că Biblia, pur și simplu, acceptă existența lui Dumnezeu fără a încerca să o dovedească sau să o argumenteze. Ea își ia mult timp pentru a arăta cum este Dumnezeu, care este caracterul Său, manifestat în mod special prin relația Sa cu omenirea căzută. Dar nu își ia deloc timp pentru a dovedi că El există. Ea doar acceptă existența Sa.

7. Citește Evrei 11:6 și Romani 10:17. Ce ne spun aceste versete despre Dumnezeu și despre rolul pe care îl îndeplinește Cuvântul Lui pentru a ne conștientiza de existența Sa?

Convingerea că Dumnezeu există nu poate fi căpătată doar prin argumente de ordin rațional. Biblia ne învață că omul este convins de existența Sa prin experiența personală cu El, în timp ce Duhul Sfânt imprimă în inima și în mintea noastră adevărul existenței Sale. În multe cazuri, oamenii ajung să creadă mai întâi în Dumnezeu, pentru ca abia apoi să înceapă să construiască un fundament logic și intelectual al credinței lor într-un Dumnezeu pe care nu Îl văd.

8. Citește Maleahi 3:6; Iacov 1:17; 1 Ioan 4:8,16; 2 Cronici 6:18. Ce ne spun textele acestea despre atributele lui Dumnezeu? Ce alte atribute ale Sale sunt descoperite în Biblie?

Meditează la atributele lui Dumnezeu descoperite în Scriptură. Pe câte dintre ele le poți cunoaște din alte surse (din natură sau din experiența personală)? Ce îți spune aceasta despre cât de mult ne ajută Scriptura să înțelegem cum este Dumnezeu cu adevărat?

de studiu care să-i ajute să descopere adevărurile biblice profunde, în așa fel încât să fie relevante pentru viața lor de zi cu zi.

Deci cum să studiem Biblia ca să legăm studiul de experiența practică a vieții? Un prim pas ar fi acela de a folosi metoda numită *studiu inductiv* al Bibliei. Metoda aceasta dezvoltă și consolidează deprinderile de studiu. Odată însușite, deprinderile de studiere inductivă a Bibliei (observarea, interpretarea, personalizarea și aplicarea) îl vor ajuta pe cititor să încetinească viteza de citire a Scripturii pentru a nu pierde ideile mai profunde. De asemenea, ele îl vor ajuta să „audă” glasul lui Dumnezeu care îi vorbește sufletului și inimii prin intermediul Duhului Sfânt și care, prin același Duh, îi transformă viața.

De discutat: De ce este credința în existența lui Dumnezeu o condiție necesară pentru apropierea de El? Cum putem „auzi” glasul Lui și cum se produce transformarea vieții prin studierea Cuvântului Său?

3. APLICĂ!

Împarte capitolul 5 din Marcu în mai multe fragmente și invită-i pe membrii grupei să citească pe rând câte un fragment. Apoi studiați împreună pasajul pornind de la întrebările de mai jos (metoda inductivă de studiu al Bibliei).

Deprinderile inductive de studiere a Bibliei

1. Observarea. Deprinderea aceasta ne ajută să răspundem la întrebarea: „Ce spune acest pasaj?” Vom observa detaliile, vom găsi cuvintele-cheie, asemănările și deosebirile, repetițiile și modul în care sunt utilizate întrebările. Să exersăm această deprindere studiind pasajul din Marcu 5:

- Ce știau locuitorii cetății Decapole (din ținutul Gadara) despre omul „stăpânit de un duh necurat”?

- Care a fost dorința lui Isus cu privire la cel care fusese posedat de demoni (vers. 18-20)? Compară planul lui Isus pentru el cu planul său.

2. Interpretarea. Deprinderea aceasta ne ajută să răspundem la întrebarea: „Ce înseamnă aceasta?” În această etapă, ne punem întrebări despre observațiile făcute înainte: „Ce înseamnă cuvântul, expresia sau afirmația aceasta?”, „De ce a utilizat scriitorul acest cuvânt sau expresie?”, „Ce sugerează această ilustrație?” Întrebările acestea se mai numesc și întrebări de cercetare. Putem trece la acest pas numai după ce ne-am luat suficient timp pentru a observa pasajul.

- Recitește vers. 18-20. Care sunt implicațiile contrastului dintre planul lui Isus pentru demonizat și planul acestuia?

Chiar și la o citire superficială a Bibliei, descoperim că Dumnezeu este implicat în mod activ în existența omenirii și în evenimentele derulate pe pământ. El nu este distant, detașat, îndepărtat, cum susțineau unele concepții grecești din Antichitate sau cum încearcă să-L descrie unii teologi creștini de astăzi. Deși lumea de astăzi este radical diferită de lumea pe care a creat-o Dumnezeu, El este strâns legat de creația Sa.

9. După cum am văzut în secțiunea de ieri, Biblia arată că Domnul este Creatorul nostru, fapt care demonstrează că El este strâns legat de lumea aceasta. Ce ne spun textele următoare despre celelalte lucrări ale lui Dumnezeu desfășurate aici, pe pământ, în special în cadrul mării lupte?

Geneza 11:9 _____

Geneza 19:24 _____

Exodul 3:1-14 _____

Ioan 3:16 _____

1 Tesaloniceni 4:17 _____

Biblia vorbește despre un Dumnezeu foarte implicat în existența omenirii. În esență, întregul plan al mării lupte înseamnă ceea ce face Domnul pentru a salva omenirea din păcat și din mâna lui Satana. De la crearea Pământului (Geneza 1:1) până la cruce (Ioan 19:18) și până la recrearea Pământului (2 Petru 3:12,13), Biblia ne descrie în mod clar relația apropiată a lui Dumnezeu cu omenirea.

Cum ai cunoscut personal implicarea lui Dumnezeu în viața ta? Cum L-ai văzut la lucru în viața ta și în viața altora? Ce sentimente îți inspiră gândul că El este apropiat de noi și profund implicat în viața noastră?

- Cum au înțeles cei prezenți aceste implicații?

3. Personalizarea. Deprinderea aceasta ne ajută să răspundem la întrebarea: „Ce importanță are pasajul acesta/ideea aceasta pentru viața mea?” În această etapă, încercăm să ne identificăm cu personajele, cu acțiunile lor sau cu situațiile descrise.

- Revezi versetele 21-25, apoi parcurge și celelalte versete până la sfârșitul capitolului. Încearcă să te identifici cu Iair. Oare ce se petrecea în sufletul acestui tată?

Observație: În timp ce încearcă să ajungă cât mai repede acasă la Iair, Isus este oprit de o femeie bolnavă al cărei nume nu este precizat. El Își ia din timpul Său prețios pentru ea.

- Ce ai fi spus într-o asemenea situație?

- Încearcă să te identifici cu femeia și răspunde la aceleași întrebări.

- Încearcă să te identifici cu ucenicii.

- Întrebări pentru personalizarea pasajului: Ce cuvinte din pasajul din Marcu 5 crezi că ar fi rostit Isus în dreptul tău? La cine trebuie să mergi ca să găsești vindecare?

„Du-te în pace și fii vindecat(ă) de boala ta” (vers. 34 – *NTR*).

„Nu te teme, crede numai! (vers. 36).

„Ție îți zic, scoală-te!” (vers. 41 – *NTR*)

4. Aplicarea. Etapa aceasta este cea mai importantă, pentru că acum ne întrebăm ce putem face pentru a începe să trăim potrivit cu principiul sau principiile biblice descoperite. Ce voi face în mod concret astăzi sau săptămâna aceasta?

4. ILUSTREAZĂ!

Oferă-i fiecărui membru câte o foaie și câte un instrument de scris. Puteți realiza activitatea și oral.

Cere-le membrilor grupei să noteze un motiv de recunoștință și un lucru concret pe care îl vor face ca urmare a studiului Bibliei de astăzi. Cere-le să fie cât mai concreți posibil. De exemplu: Săptămâna aceasta, în ziua de joi, la ora 6 după-amiază îl voi invita la masă pe vecinul meu și îi voi vorbi despre un text biblic.

În încheiere, încurajează-i pe membrii grupei să-și dezvolte deprinderile de studiu inductiv și roagă-i să pregătească pentru Școala de Sabat de săptămâna viitoare o scurtă prezentare a descoperirilor pe care le-au făcut prin studiul individual.

Citește Ellen G. White, *Divina vindecare*, cap. „Primejdia reprezentată de cunoașterea speculativă”; *Mărturii*, vol. 5, cap. „Și Cuvântul S-a făcut trup”; *Tragedia veacurilor*, „Introducere”.

„Lui Dumnezeu I-a făcut plăcere să îi transmită lumii adevărul Său prin intermediul oamenilor și El Însuși, prin Duhul Său cel Sfânt, i-a pregătit și i-a înzestrat să facă această lucrare. El le-a îndrumat mintea să aleagă ce să vorbească și ce să scrie. Deși le-a fost încredințată unor vase de lut, comoara își are originea în ceruri. Deși este transmisă prin exprimarea imperfectă a limbii omenești, mărturia este a lui Dumnezeu, iar copilul ascultător și credincios al lui Dumnezeu vede în ea slava unei puteri divine pline de har și de adevăr.

Dumnezeu, în Cuvântul Său, le-a încredințat oamenilor cunoștințele necesare pentru mântuire. Sfintele Scripturi trebuie să fie acceptate ca o revelație infailibilă, autorizată, a voinței Sale. Ele reprezintă standardul pentru caracter, descoperitorul doctrinelor și testul experienței. «Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună» – 2 Timotei 3:16,17.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 8, 9)

Întrebări pentru discuție

1. Cât de demne de încredere sunt concluziile despre caracterul și natura lui Dumnezeu pe care le desprindem din alte surse, în afară de Biblie? În ce măsură putem apela și la alte surse pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu? La ce surse putem apela? De unde putem ști că informațiile pe care ele ni le oferă sunt corecte?
2. Știința și tehnologia sunt în mare parte o binecuvântare pentru omenire. De asemenea, știința ne-a ajutat să înțelegem mai bine puterea lui Dumnezeu (de exemplu, ne-a ajutat să înțelegem complexitatea vieții). Care sunt limitele evidente ale științei din perspectiva a ceea ce ne poate învăța ea despre Dumnezeu? În ce situații ne împiedică știința să Îl cunoaștem pe Dumnezeu cu adevărat?
3. De ce doctrina despre cele trei Persoane ale Dumnezeirii este atât de importantă pentru adventiștii de ziua a șaptea? Gândește-te ce ar însemna, de exemplu, dacă Hristos nu ar fi Dumnezeu pe deplin?

Misiune în orașele lumii

Deși peste o jumătate din populația lumii locuiește în orașe, lucrarea adventiștilor în zonele urbane stagnează. Dumnezeu îi iubește pe oamenii din orașe. Iată ce a spus El odinioară despre locuitorii din Ninive: „Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni?” (Iona 4:11) Când a fost pe pământ, Domnul Isus a privit la mulțimile de oameni și „I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor” (Matei 9:36).

Isus ne-a arătat cum să lucrăm. El Se amesteca printre oameni, le arăta simpatie, îi ajuta, le câștiga încrederea și apoi îi chema să vină după El.

Pastorul Wayne Krause a contribuit la plantarea unei biserici în nordul orașului Sydney (Australia), o zonă cu mii de familii care nu au pus niciodată piciorul într-o biserică. Într-o zi, un tânăr dependent de heroină le-a rugat pe două doamne din biserică să îl ducă la o clinică de tratament. Ele au acceptat și apoi i-au oferit o masă caldă. Tânărul a început să vină la biserică. În fiecare Sabat după-amiază, membrii îl duceau cu mașina la clinică, pentru tratament. L-au însoțit și la tribunal când a fost judecat cazul său. După proces, mama lui i-a întrebat dacă ar putea veni și ea la biserica lor.

După câteva săptămâni, au intrat în biserică mai multe persoane îmbrăcate în haine din piele neagră și s-au așezat pe primul rând. Pastorul Krause a schimbat tema predicii și a vorbit despre marea luptă dintre bine și rău. La sfârșit, a făcut cunoștință cu musafirii – toți erau rude cu tânărul dependent de droguri. Doreau să vadă ce biserică a avut atâta dragoste față ruda lor. În urma predicii, aveau totuși o întrebare: Cum puteau să fie de partea lui Dumnezeu în marea luptă? Pastorul le-a explicat Planul de Mântuire, apoi s-a rugat pentru ei. Niciunul nu avea Biblie, iar pastorul nu a avea atunci decât câteva Biblii mai vechi. Li le-a oferit și le-a arătat cum să înceapă. Un tânăr, solist într-o trupă rock, a primit o Biblie cam zdrențuită. Pastorul s-a oferit să-i aducă alta mai frumoasă, dar el a mângâiat-o și a spus: „Nu, vă rog! Este prima mea Biblie. Este a mea!”

În toate orașele din lume sunt oameni care tânjesc după ceva mai bun. Ei sunt copii ai lui Dumnezeu, dar încă nu știu lucrul acesta. Misiunea noastră este să mergem în toată lumea și să le vorbim tuturor despre dragostea Sa. Oamenii ne așteaptă. Noi ce așteptăm?

Gary Krause este directorul Departamentului Misiunii Adventiste de la Conferința Generală.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17